

Banegaardsforholdene ere ordnede paa i Hovedstaden, har en meget stor Betydning for Landet, for hele Landet og for vor Omsætning med Udlandet, og jeg skulde dog tro, at den har Betydning for hele Landet. Jeg ser ikke, at Rigsdagen med nogen Føje skulde kunne stille sig paa det Standpunkt, at fordi Landboerne ere de fleste, skal man ikke søge en god Ordning af Kjøbenhavns Banegaardsforhold. Det er jo bekendt nok — og det er jo ogsaa anerkendt baade af det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) og af den Landstingsmand, der har tilsendt os den omtalte Bjece — at Forholdene ved Kjøbenhavns Banegaard for Tiden ere fuldstændig uholdbare. Jeg kan altsaa med god Samvittighed foreslå det ærede Ting, at fastholde dets Afstemning fra i Fjor. — Jeg skal endnu gøre en Bemærkning, som jeg mener, jeg er berettiget til at gøre baade over for dette Ting og over for det andet Ting. I Fjor, da Sagen forelaa til Behandling her, var der sluttet en foreløbig Overenskomst mellem Kjøbenhavns Magistrat og Ministeriet om et Magestift. Efter at denne Sag om Magestiftet var gaaet gennem Folketinget og havde vundet Tilslutning der, og efter at Landstinget havde taget, jeg kan sige en meget anbefalende Stilling til Sagen, er denne Overenskomst nu afsluttet endeligt mellem Ministeriet og Kommunalbestyrelsen, altsaa den samlede Kommunalbestyrelse, ikke blot Magistraten. Jeg har ment, efter hvad der i Fjor passede her og i Landstinget, at være berettiget til at gøre noget saadan og at kunne forvente ikke at blive desavoueret, fordi jeg har gjort det. Jeg frygter da heller ikke for det. Jeg nævner blot, at vi maatte komme til en Ordning af hele dette Forhold, og at denne Overenskomst for Resten først udløber den 1ste Juli i dette Aar. — Medens jeg altsaa ikke tror, at der er Anledning til at komme ind paa de her fremdraagne Enkeltheder, som ikke have særdeles stor Betydning, er der et enkelt Punkt, som den ærede Ordfører nævner, som jeg skal dvæle lidt ved, fordi det har en virkelig Betydning. Det er Spørgsmaalet om Forlængelsen af Havnebanen i Kjøbenhavn. Den føres jo nu til den gamle Toldbod og Frihavnen, og paa Finanslovsforslaget i Aar er den foreslaet ført videre med en Udgift af 252,000 Kroner til den søndre Toldbodplads. Jeg erindrer og erklærer, at den Gang Frihavnsloven var til Behandling her, bestæftigede man sig navnlig med en helt indre Bane, en Bane, der ikke blot gik til den søndre Toldbod men videre over Kvæsthusgade til Havnegade. Dette er jo et Spørgsmaal, som har den

største Interesse. Det er ikke saa ganske let at anslaa, hvad en saadan Bane vil koste; jeg tror nok, der var et Overslag over det den Gang, og jeg tror ikke, det kan nedsettes saaledes, som den ærede Ordfører mener, men det er jo et Spørgsmaal, vi nærmere kunne komme til at undersøge. Det forekommer mig dog nok, at den naturlige Konsekvens af det, der passerede i Finansudvalget i Aar, var, at man i hvert Fald optog paa denne Lov Forlængelsen ind paa den søndre Toldbod, men jeg skal erkende, at efter det sene Stadium, hvorpaa denne Sag er kommen frem, og efter den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet foreligger, kan Ministeren ikke staa her ensidigt og kræve det. Jeg vil forbeholde mig en Konference med det ærede Udvalg, og mulig ogsaa med andre, inden Bjece Behandling, for saa vidt der bliver Tid dertil, og det vil saa bero paa det Udfald, en saadan Konference faar, om jeg kan finde det rigtigt at føre Spørgsmaalet frem i Aar. I hvert Fald anerkender jeg, at den ærede Ordfører har udtalt sig for, at det er et Spørgsmaal, som bør rejses, om fornødent selvstændigt efter mere indgaaende Undersøgelse end den, der er stet. Skulde det ikke lykkes at faa dette Spørgsmaal ordnet i Aar, skal jeg sørge for, at man snarest muligt tager fat paa det og skænker det en saadan mere indgaaende Undersøgelse.

S. Sage: Jeg kan fatte mig ganske ført, da den ærede Ordfører og den ærede Minister have bevareret det, jeg vilde tale om, det er nemlig Udeladelsen af Havne-sporet, der for mig staar som en virkelig Uret mod Kjøbenhavn. Jeg er ikke Kjøbenhavns Repræsentant, men det forekommer mig, at det har en høj Grad af almindelig Interesse, om den gamle Havn og den gamle Del af Byen ikke blive utilbørlig tilfidsatte, for de ny Projekter, man har for. Frihavnen har jo alle godkendt, og vi maa jo haabe, at den maa blive til Gavn og Velsignelse for Landet og dets Omsætning; men et er vist, og det er, at den i mange Henseender vil stade den gamle By, og at en stor Del af Profitten og Omsætningen vil blive forlagt til Frihavnen. Naar det er Tilfældet, og naar man erindrer, at det er den gamle Havnekassés Midler, som kunde have været anvendte til den gamle Havn, og som nu ere anvendte til Frihavns Fordeel, forekommer det mig meget uretfærdigt, i det Øjeblik man yder Frihavnen alt, hvad den forlanger og kan ønske i Retning af Spor, Pakhus etc., da at nægte den gamle By's Centrum med de der beliggende Pakhuse den Forbindelse med Jærnbanen, som